

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře - rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedy Mgr. Pavla Příbyla a soudkyň JUDr. Ivany Kosové a JUDr. Marcely Pechové v právní věci

žalobkyně: **Krmenčík & partneři, advokátní kancelář s. r. o.**, IČ 28776020
sídlem tř. Míru 92, Zelené Předměstí, 530 02 Pardubice

žalovaná: [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. Vlastou Kubíkovou
sídlem Nádražní 414, 256 01 Benešov

o zaplacení 25 073 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 26. června 2020
č. j. 24 C 237/2019-109

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalobkyně je povinna nahradit žalované náklady odvolacího řízení v částce 5 853 Kč k rukám zástupkyně Mgr. Vlasty Kubíkové do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Shora citovaným rozsudkem zamítl soud I. stupně žalobu, již se žalobkyně domáhala, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit jí částku 25 073 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p. a. od 5. 8. 2017 do zaplacení. Současně žalobkyni uložil povinnost, aby nahradila žalované náklady řízení ve výši 16 586 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám její právní zástupkyně.
2. Žalobkyně tvrdila, že poskytla žalované právní služby v řízení o rozvod manželství, které bylo vedeno u Okresního soudu v Táboře pod sp. zn. 15 C 81/2016, na základě plné moci ze dne 5. 5. 2016 udělené žalovanou JUDr. Kateřině Pojman Lukešové. Odměna za ně byla vyúčtována fakturou č. 170100122 ze dne 23. 5. 2017 podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif – dále jen AT), neboť mezi účastnicemi nebyla sjednána jiná dohoda o odměně. Žalovaná se žalobou nesouhlasila a namítala, že žalobkyně jí neposkytla všechny úkony, které fakturuje, a zejména, že uplatněná částka již byla žalobkyni uhrazena formou složené zálohové faktury 100 000 Kč na právní služby pro řízení o rozvod manželství a vypořádání společného jmění manželů (dále SJM).
3. Poté, co soud I. stupně ve věci provedl dokazování, dovodil, že žalobkyně uzavřela se žalovanou dne 31. 3. 2016 smlouvu o poskytování právních služeb dle zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, s předmětem právní pomoci v řízení o rozvod a vypořádání SJM s odpůrcem [REDAKCE]. Touto smlouvou byla za poskytování právních služeb ujednána smluvní odměna ve výši 10 % ze sumy získané pro žalovanou v rámci SJM, dále bylo ujednáno, že bude uhrazena režie a zálohová faktura ve výši 100 000 Kč. Téhož dne 31. 3. 2016 udělila žalovaná plnou moc advokátovi JUDr. Krmenčíkovi, když vzala na vědomí, že zmocněný advokát je oprávněn ustanovit za sebe zástupce a pokud jich ustanoví více, souhlasí, aby každý z nich jednal samostatně. Dne 5. 5. 2016 udělila žalovaná plnou moc JUDr. Kateřině Pojman Lukešové, advokátce společnosti žalobkyně, pro zastoupení v řízení o rozvod manželství. Za poskytnuté právní služby v řízení o rozvod manželství vystavila žalobkyně žalované fakturu č. 170100122 dne 23. 5. 2017 na částku 25 073 Kč. Další fakturou ze dne 1. 10. 2018 č. 180100250 žalobkyně vyfakturovala žalované za poskytnuté právní služby ve věci vypořádání SJM smluvní odměnu ve výši 200 000 Kč, což představovalo 10 % z částky 2 000 000 Kč dle uzavřené smlouvy o poskytování právních služeb z 31. 3. 2016, přičemž žalobkyně na tuto částku poskytla žalované slevu 50 %, tudíž k úhradě zůstávalo 100 000 Kč, kterou již žalovaná zaplatila formou zálohy.
4. Po právní stránce hodnotil soud I. stupně věc dle § 2430 a násl. o. z., když žalobkyně pro žalovanou provedla služby na základě příkazní smlouvy. Tou byla smlouva uzavřená mezi účastnicemi dne 31. 3. 2016 s předmětem zastupování žalované žalobkyní o rozvod manželství a vypořádání SJM. Odměna za toto právní zastoupení byla sjednána ve výši 10 % ze sumy získané pro klientku v rámci vypořádání SJM, ovšem žalobkyně žádnou sumu ze SJM pro žalovanou nezískala, a je tedy zřejmé, že tímto způsobem nelze stanovit její odměnu za zastoupení. Není-li sporu o tom, že žalobkyně žalované až do okamžiku vypovězení plné moci ze strany žalované (výpověď ze dne 8. 3. 2017) právní služby v rámci vypořádání SJM poskytovala, pak je třeba postupovat při stanovení odměny podle advokátního tarifu. S ohledem na vykonané úkony právní služby (6 úkonů po 1 500 Kč dle § 9 odst. 1 AT), jízdné, ztrátu času a 21 % DPH, dospívá soud k závěru, že částka za zastupování žalované při vypořádání SJM může činit maximálně necelých 21 000 Kč (za nesprávný proto považuje výpočet žalobkyně dle faktury č. 180100250). Soud tak dospívá k závěru, že za zastupování o vypořádání SJM je ze zálohy 100 000 Kč odčerpáno cca 21 000 Kč a zbytek zálohy měl být žalobkyní použit na úhradu nákladů za právní zastoupení žalované v řízení o rozvod manželství. Jelikož za toto řízení účtovala žalobkyně částku 25 073 Kč, ze které lze vycházet, je tato částka dostatečně pokryta složenou zálohou a žalované žádná platební povinnost nesvědčí. Proto soud I. stupně žalobu jako nedůvodnou zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř.

5. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně odvolání. Namítla v něm, že se v tomto řízení domáhala zaplacení odměny za právní služby provedené pro žalovanou zmocněnou právní zástupkyní JUDr. Pojman Lukešovou v řízení o rozvod manželství. Za tyto právní služby byla vystavena faktura, kterou žalovaná přes urgence žalobkyně neuhradila. Nelze souhlasit s obranou žalované, že tato částka byla uhrazena ze zálohy složené žalovanou ve výši 100 000 Kč, neboť žalobkyně pro žalovanou provedla právní služby spočívající v zastupování o vypořádání SJM, které žalované řádně vyúčtovala částkou 100 000 Kč, kterou pokryla záloha na náklady za zastupování. Nelze souhlasit ani se závěrem soudu I. stupně, že advokát pro žalovanou ničeho nevyomohl, neboť jeho plná moc byla vypovězena v okamžiku, kdy s bývalým manželem žalované byla vyjednána částka na vypořádání SJM ve výši 2 000 000 Kč. Navíc pro řízení o rozvod manželství udělila žalovaná plnou moc jinému advokátovi než JUDr. Krmenčíkovi; jednalo se o samostatné právní zastoupení JUDr. Pojman Lukešovou. Jelikož pro toto zastupování nebyla sjednána žádná odměna, postupuje se podle advokátního tarifu. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil a její žalobě vyhověl.
6. Žalovaná navrhla potvrzení napadeného rozsudku a ve svém vyjádření k odvolání žalobkyně uvedla, že dle smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 31. 3. 2016 se účastnice dohodly na smluvní odměně za zastupování jak v řízení o rozvod manželství, tak v řízení o vypořádání SJM. Touto smlouvou bylo také dojednáno, že žalovanou může zastupovat více advokátů pracujících u žalobkyně, jak se také stalo. Jelikož řízení o vypořádání SJM nebylo v rámci zastupování žalované žalobkyní dokončeno, nelze uvažovat se sjednanou odměnou z částky 2 000 000 Kč. Žalovaná tuto dohodu nikdy nepotvrdila a žalobkyně nepředložila žádný důkaz o tom, že by k ní došlo, tedy že by bývalý manžel žalované na vypořádání SJM žalované zaplatil částku 2 000 000 Kč. Pokud tedy právní zastupování žalované netrvalo v řízení o rozvod manželství ani v řízení o vypořádání SJM do pravomocných rozhodnutí ve věci, náleží žalobkyni odměna za zastupování dle advokátního tarifu, která za obě řízení představuje celkem částku 45 866 Kč, tudíž částku pokrytou složenou zálohou ze strany žalované a žalobkyně by ještě měla zbytek zálohy žalované vrátit.
7. Odvolání bylo podáno včas, k tomu oprávněnou osobou. Proto odvolací soud projednal věc dle § 212 o. s. ř., přezkoumal napadený rozsudek v celém rozsahu a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně není důvodné.
8. Soud I. stupně provedl ve věci podrobné dokazování a důkazy poté hodnotil dle § 132 o. s. ř. jak jednotlivě, tak v jejich vzájemných souvislostech, a na základě toho přijal skutkové závěry, které podrobně popsal v odůvodnění přezkoumávaného rozsudku. Hodnocení důkazů soudem I. stupně je úplné, vychází z obsahu spisu, jeho úvahy, na základě kterých dovedl skutkový stav věci, na sebe logicky navazují a nejsou vzájemně rozporné. Proto odvolací soud na tuto část odůvodnění rozsudku soudu I. stupně plně odkazuje.
9. Žalobkyně ve svém odvolání tvrdí, že původní smlouvou o poskytování právních služeb ze dne 31. 3. 2016 se zavázala pro žalovanou poskytnout sice právní služby jak pro rozvod manželství, tak pro vypořádání SJM, ale následně žalovaná udělila pro řízení o rozvod manželství plnou moc jiné právní zástupkyni JUDr. Pojman Lukešové s argumentem, že se jednalo o samostatné právní zastoupení, tedy nespádající pod uzavřenou smlouvu ze dne 31. 3. 2016. Tomuto stanovisku žalobkyně však nemůže přisvědčit ani odvolací soud. Obsah smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 31. 3. 2016 zcela přesně vymezuje záležitost, ve které má žalobkyně žalované poskytnout právní služby – o rozvod a vypořádání SJM (vytučnělý řádek s názvem „Předmět právní pomoci: ...“). Ve smlouvě je pak podrobně v odstavci nazvaném „Zastupování“ uvedeno, jak žalobkyně (v úvodu záhlaví smlouvy označena jako „Advokát“) právní služby dle této smlouvy zajistí, konkrétně prostřednictvím svých zaměstnanců – advokátů nebo společníků anebo advokátních koncipientů či jiných zaměstnanců. Pokud tedy za trvání této smlouvy udělila žalovaná dne 5. 5. 2016 plnou moc (v souladu s § 2439 o. z.) JUDr. Kateřině Pojman Lukešové, jakožto advokátce společnosti Krmenčík & partneři, advokátní kancelář s. r. o. (jak je zde

výslovně uvedeno) k zastupování v řízení o rozvod manželství u Okresního soudu v Táboře, jde zcela jednoznačně o naplnění obsahu smlouvy ze dne 31. 3. 2016. Zatímco smlouva o poskytování právních služeb upravuje vnitřní poměry mezi příkazcem (žalovaná) a příkazníkem (žalobkyně), informuje plná moc třetí osoby o oprávnění příkazníka jménem příkazce jednat (a to právě na základě uzavřené smlouvy). Přitom žalobkyně ani netvrdí, že by do udělení plné moci žalovanou JUDr. Kateřině Pojman Lukešové dne 5. 5. 2016 došlo k ukončení či k zániku smlouvy ze dne 31. 3. 2016 (ve vztahu k zastupování žalované o rozvod manželství). Proto je namíste závěr, že na zastupování žalované žalobkyní v řízení o rozvod manželství, včetně odměny žalobkyně, dopadají smluvní ujednání dle dohody z 31. 3. 2016.

10. Na základě obsahu této dohody pak soud I. stupně dospěl ke správnému závěru, že odměna za předmět smlouvy (zastupování o rozvod manželství a vypořádání SJM) byla sjednána jako smluvní (§ 1 odst. 1 část věty před středníkem AT) ve výši 10 % ze sumy získané pro žalovanou jako klientku v rámci vypořádání SJM. Jelikož žalovaná vypověděla plnou moc k zastupování o vypořádání SJM (výpověď z 8. 3. 2017) a zastupování žalobkyně tedy nevedlo k získání jakékoliv částky pro žalovanou z vypořádání SJM (nic takového konkrétně netvrdí ani žalobkyně), dospěl soud I. stupně ke správnému závěru, že toto smluvní ujednání není na stanovení odměny žalobkyně použitelné (a to jak za zastupování o vypořádání SJM, tak o rozvod manželství), neboli žalobkyni žádný nárok na smluvní odměnu nevznikl. Na uvedené závěry nemá žádný vliv tvrzení žalobkyně (navíc neprokázané) o vyjednání částky 2 mil. Kč pro žalovanou v době ukončení právního zastoupení žalovanou, neboť nárok na smluvní odměnu byl spojen až se získáním částky v rámci vypořádání SJM (tedy např. s uzavřením dohody o vypořádání SJM, ze které by pro žalovanou vyplývalo nějaké plnění). K tomu odvolací soud doplňuje, že bylo pouze na uvážení smluvních stran, jakým způsobem sjednají odměnu náležející žalobkyni. Pokud se dohodly na smluvní odměně shora uvedeným způsobem (z obsahu smlouvy zároveň plyne, že dle sdělení žalované se jednalo o značný majetek v rozsahu 200 – 300 mil. Kč), plynula pro žalobkyni jak možnost dosažení vysoké odměny, tak i určité riziko v případě, že částka získaná pro žalovanou bude minimální či že dojde k předčasnému ukončení smlouvy a pro žalovanou nic získáno nebude (pro takový případ si strany mohly dohodnout smluvní odměnu jiným způsobem, což však neučinily).
11. Podle § 1 odst. 1 AT odměna advokáta za poskytování právních služeb se řídí jeho smlouvou s klientem (dále jen smluvní odměna); není-li odměna advokáta takto určena, řídí se ustanoveními této vyhlášky o mimosmluvní odměně.
12. Podle § 5 AT neposkytuje-li advokát právní služby ve sjednaném rozsahu, přísluší mu poměrná část smluvní odměny, není-li dohodnuto jinak.
13. K vypovězení plné moci o vypořádání SJM (k čemuž byl navázán nárok žalobkyně na smluvní odměnu) došlo ze strany žalované, která tímto postupem v podstatě vyloučila i možnost naplnění ujednání o smluvní odměně. Proto je namíste, aby žalobkyni náležela odměna za skutečně poskytnuté právní služby (proti tomu ani žalovaná nic nenamítá). Jelikož s ohledem na situaci v daném případě nelze určit ani poměrnou část smluvní odměny, lze přisvědčit názoru soudu I. stupně, že je třeba postupovat dle ustanovení advokátního tarifu o mimosmluvní odměně, tedy tak, jako by smluvní odměna nebyla sjednána (§ 1 odst. 1 část věty za středníkem AT). Soud I. stupně se výší mimosmluvní odměny, která by žalobkyni náležela jak za zastupování při vypořádání SJM, tak v řízení o rozvod manželství, v odůvodnění rozsudku řádně zabýval. Proti jeho konkrétnímu výpočtu výše nároku žalobkyně za zastupování při vypořádání SJM (cca 21 000 Kč) žádná z účastnic námitky nevznesla. Pokud tedy žalovaná složila dle uzavřené smlouvy zálohu ve výši 100 000 Kč na odměnu žalobkyně za poskytnutí právních služeb, je touto zálohou pokryta (vypořádána) nejen shora uvedená částka za zastupování žalované o vypořádání SJM, ale i odměna a další náklady žalobkyně za zastupování v řízení o rozvod manželství žalované ve výši 25 073 Kč uplatněné touto žalobou.

14. Soud I. stupně proto podanou žalobu správně zamítl, a jelikož nepochybil ani v rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (proti této části rozhodnutí žádné námitky vzneseny nebyly), odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
15. Žalobkyně se svým odvoláním neuspěla a žalované tak vzniklo podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, které spočívají v náhradě za právní zastoupení. Představuje ji odměna za 2 úkony právní služby (sepsání vyjádření žalované k odvolání a účast při jednání odvolacího soudu dne 24. 9. 2020) stanovená dle § 7 bodu 5. AT v částce 2 140 Kč z tarifní hodnoty 25 073 Kč, 2 náhrady hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 4 AT, náhrada za promeškaný čas při cestě k jednání odvolacího soudu dne 24. 9. 2020 za 4 půlhodiny po 100 Kč dle § 14 odst. 1 a 3 AT, a cestovné právní zástupkyně žalované k jednání odvolacího soudu z Benešova do Tábora a zpět v celkové částce 573 Kč, celkem tedy 5 853 Kč. Tyto náklady odvolacího řízení je žalobkyně povinna nahradit žalované v zákonné lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její právní zástupkyně Mgr. Vlasty Kubíkové (§ 149 odst. 1, § 160 odst. 1, § 211 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání jen v případě, že se jedná o rozhodnutí, které závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je však podle § 239 o. s. ř. oprávněn zkoumat jen dovolací soud. Dovolání mohou účastníci podat do dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Tábor 24. září 2020

Mgr. Pavel Příbyl v. r.
předseda senátu